

[Bomholt.]

privilegier forsvinder, og dermed er bl. a. et betydningsfuldt løfte til dansk ungdom indfriet.

Når fem partier skal mødes i enighed, må der naturligvis gives afkald på visse standpunkter. Det er nødvendigt, at demokratiet her som andetsteds finder frem til kompromisset. Vi har sluttet adskillige aftaler, indgået adskillige kompromisser, men således, at vi hver for sig alligevel med god samvittighed kan anbefale dette forslag til vedtagelse, først i dette høje ting, senere i det andet og til slut i hele den danske befolkning gennem folkeafstemning.

Set mod den store verdens baggrund er dette grundlovsforslag en bekendelse til folket og dets vilje til frihed. Medens de autoritære stater kan synes nok så stærke, bekender vi os til den mest frisindede form for demokrati, og denne bekendelse til demokratiet er en del af vort politiske beredskab og måske den allervæsentligste del. Hvis dette land skal udvikle sine muligheder, må hver enkelt borger vedkende sig sit ansvar, være aktivt med, og derfor er det godt, at vi nu får en grundlov, der er den frieste i Norden, en grundlov, der kan danne basis for fortsat folkelig udvikling og dygtiggørelse. Vi har i dette land set, hvorledes bondestanden nåede frem til politisk modenhed, til medbestemmelsesret i riget. Vi har derefter set, hvordan den danske arbejderstand var i stand til at udvikle sig og opnå større og større medbestemmelsesret. Det er vort håb, at vi nu står ved indledningen til en fredens og arbejdets tid og ikke mindst til en tid, hvor den hele befolknings udvikling kan føres videre. Idet vi slutter os tæt sammen om vor frihedsarv, er det vort håb, at andre folk må forstå vor vilje til fred og samarbejde. Det er vort ønske, at vort folks politiske arbejde må udfolde sig levende og stærkt indenfor rammerne af den nu i 1953 ændrede Danmarks Riges Grundlov.

Lorentzen: Uden at blive for højtidelig kan man vist godt sige, at dette høje ting befinder sig i et historisk øjeblik, og at de tanker, som det ærede medlem hr. Bomholt så smukt gav udtryk for, i virkeligheden deles af hele tinget. Kun tror jeg ikke på, at der er mørke skyer, der hindrer dette grundlovsforslags endelige vedtagelse i befolkningen, for som det allerede er påpe-

get, er grundlovsforslaget ikke revolutionært, men moderat i hele sin opbygning, og på god demokratisk vis tager det hensyn til alle betydelige faktorer i dette land. Vi bekender os alle til demokratiet og en sund folkelig udvikling, hvor der ikke tilføjes nogen samfundsklasse nogen uret, og hvor afstanden mellem rig og fattig ikke bliver for stor.

Karl Olsen: Som det fremgår af, hvad jeg sagde ved forslagetets første og anden behandling, anser jeg det grundlovsforslag, vi nu står i færd med at gøre færdigt i dette høje ting, for at være en god og til vort samfunds nuværende politiske udviklings stadesvarende forfatning. Det er et forslag, som vælgerne bør sige ja til ved den kommende folkeafstemning. Der er ingen grund til at skjule, at der ude blandt store dele af vælgerne hersker tvivl om nødvendigheden af denne forfatningsreform. Hvorfor skal vi have denne forfatningsændring overhovedet? Er det ikke noget, politikerne finder på herinde? Kunne de ikke finde noget bedre at beskæftige sig med? Den tale hører man.

Lad mig sige klart og tydeligt på mit partis vegne: forfatningsreformen er i dag af flere grunde, som jeg skal vende tilbage til, en nødvendighed. Og jeg vil sige til vælgerne ude over landet: alt, hvad rigsdagen rummer af demokratiske partier, bærer dette grundlovsforslag frem. Hvis mod forventning folkeafstemningen bringer dette grundlovsforslag til at falde, vil om kortere eller længere tid reformkravet rejse sig igen. Det er ikke nogle politikeres fikse idé, det er selve vor forfatningsudviklings dynamik, der fører frem til den endelige reform, der fjerner den gamle mulighed for strid mellem de to ting, som bygger på hver sit vælgerkorps og har hver sin valgdag. Vi, der sidder i dette ting i dag, kan forsvinde, men vort århundredgamle forfatningsproblem vil blive stående, såfremt dette lovforslag ikke bliver gennemført. Meget og godt strid om forfatningsproblemet har gennem menneskealdre i perioder hærget vort politiske liv. For første gang bærer en enig rigsdag — jeg ser i denne forbindelse bort fra kommunisterne — et forfatningsforslag frem til befolkningen. Det er mit håb og min faste tro, at det store, brede, almindelige danske folk vil forstå det, der hermed sker, og vil slutte op omkring forslaget. Tiden, vi oplever, er